

Berg: Jeg pleier ikke at optage Forslag, som Forslagsstillerne selv have frafaldet, for at fastholde dem; men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem (Clausen), om han finder det praktisk at stille nogle Forslag og fremkalde en viftløftig Forhandling om dem og saa frafalde dem med Henstilling til Udvalget om atter at anvende Tid paa dem til en fornyet Forhandling til 3die Behandling. Det er nu anden Gang, det er sket ved denne Behandling. Jeg vil forvare mig og ialtfald for det første Forslags Vedkommende forvare Udvalget mod at tage mod denne Henstilling, hvortil der aldeles ingen Grund var i de Forhandlinger, der førtes igaar; og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, om han ikke nu vil finde det hensigtsmæssigere at fastholde sit anbefalede Forslag, da jeg har optaget det, og faae det afgjort med det Samme, istedetfor at fortsætte med fornyet Forhandling om det senere i Samlingen. Det forekommer mig, at de Løfter, Ministeren har givet, ere fuldkommen tilstrækkelige ligeoverfor dette Forhold, thi han siger, at, kommer der et Andragende om Forandring i det paagjældende Forhold fra de nærmeste interesserede Kredse og ikke fra en eller anden Rejsende, som det behager at reise om Natten fra Nykjøbing til Stubbekjøbing, vil han lade dette Forhold undersøge og fremsætte Forslag til eventuel Bevilling adaare. Det forekommer mig at være en Smøbekommen fra den høitærede Ministers Side, og at vi kunne blive staaende herved. Jeg ønsker ikke at lade Forslag paa den Maade falde med den Slags Henstillinger, som kun kunne fremkalde overskødt og unyttigt Arbeide. Jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem, om han vil have det afstemt, og jeg skal, hvis han ønsker det, fastholde Forslaget; i modsat Tilfælde skal jeg tage det tilbage.

Clausen: Jeg maa takke det ærede Medlem for denne Henstilling, men han maa undskylde mig, at jeg aldeles intet Hensyn kan tage til den. Det ærede Medlem har optaget Forslaget, som jeg har frafaldet, og det staar til ham at træffe Bestemmelse om dets Skjæbne. Naar han finder det naturligt, at der burde have været indgivet Andragende fra vedkommende Kreds eller Egn, synes jeg, at det, efter at vi have faaet en konstitutionel Forsatning, er det mest Naturlige, at Sagen bæres frem gennem Folkets Repræsentanter paa Thinget, hvor den skal frem og afgjøres. Jeg kan ikke oplaste mig til Talsmand for Nord-Falsterkredsen. Jeg tvivler ikke om, at, hvis Kredens Repræsentant var tilstede, vilde han være enig med alle os andre Repræsentanter for Maribo Amt. Til den høitærede Minister skal jeg bemærke, at, naar jeg henviste til Rigsdagstidenden, var det ikke for at rette nogen Vedbreidelse mod den høitærede Minister, men blot for at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har forjænt at omtale

denne Sag gjentagne Gange, og at Ministeren saaledes har været gjort opmærksom derpaa. Tvivler derfor den høitærede Minister om, at hans Evar virkelig refererer sig til Spørgsmaalet om denne Forbindelse mellem Nørre-Målev og Stubbekjøbing, vil jeg henvise den høitærede Minister til Rigsdagstidenden for det nævnte Aar Sp. 153 og 154; der vil den ærede Minister finde mine Udtalelser og se hans egne paa det Sted, jeg nævnte før, nemlig Sp. 193—94, fuldstændig referere sig dertil.

Winther: Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg agter at gjøre i Anledning af Lovportagevesenet, da jeg tidligere har fremsat et Lovforslag desangaaende og agter at gjøre det igjen. Jeg skal ikke opholde Tiden ved Finanslovens Behandling med denne Sag men jeg vil kun sige, foruden hvad der er fremført andetsteds, at der gjennem den Slags Bevillinger tillige kan laves et Privilegium, hvorved enkelte Mænd kunne blive rige, medens andre Kæringsdrivende, der havde ligesaa god Udkomst som disse, ikke kunne komme til at øse af den samme Rigsdomskilde. Det finder jeg i høi Grad uretfærdigt, og det er en af Grundene, hvorfor jeg skal indbringe Forslaget paany.

Berg: Ja, efter denne Diskussion om dette berømte Lovforslag, vil jeg tage det tilbage, idet jeg bemærker, at saa antager jeg ogsaa, at det er taget tilbage uden nogen Forpligtelse med Hensyn til den Henstilling, som det ærede Medlem har gjort. Det beror saa kun paa de enkelte Medlemmer i Udvalget, hvad de ville gjøre.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen er altsaa taget tilbage paany. Maa jeg spørge om Nogen optager det? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Efter den høitærede Ministers Udtalelse om Nymindegabs-spørgsmaalet ere vi vel altsaa berettigede til at vente, at den høitærede Minister vil, saavidt det staar til ham, ikke lægge nogen Hindring iveien derfor, eller gjøre Sit til, at Sagen kan blive undersøgt og forberedt saaledes, at der maasse forhaabentlig til næste Aar vil kunne blive Leilighed for Rigsdagen til at bestjæftige sig dermed — saaledes har jeg idetmindste forstaaet den høitærede Minister, og det er vel ikke nogen Misforstaaelse. Jeg takker dernæst paa Udvalgets Begne den høitærede Minister for den Smøbekommen, han har viist ved at ville gaa ind paa Bevilling til Skuten: Stubbekjøbing—Grønshund, og jeg beklager, at jeg ikke kan gjøre det Samme med Hensyn til det lille Forslag med Hensyn til Telegrafvesenet. Lovrigt var Ministerens Stilling til vort Mindre-